

[Christmas Møller.]

snarest muligt, er dette, at der skal ingen Tvivl være om, hvorledes Forholdene skal være med Hensyn til at kunne agitere og arbejde politisk her i Landet, de skal nemlig være frie. Der skal heller ingen Tvivl være om, at Aarsagen til, at man antog de Metoder, som er nævnt, og dannede Korps, var, at denne Frihed ikke herskede og endnu ikke hersker, saaledes som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft i Dag har sagt det. Og vi maa forlange, at de Herrer for deres Vedkommende skal tage Afstand fra sligt. Der skal endvidere ikke være Tvivl om, at vi i Det konservative Folkeparti og i Partiets Ungdomsbevægelse ikke ønsker at holde Haanden over en eneste Fejl, et eneste Overgreb. Det er derfor, jeg har sagt til den højtærede Justitsminister, at det lader sig nu ikke gøre at lade det hele ende med, at nogle Anmeldelser mod nogle Medlemmer af K. U. skal være Resultatet af de forskellige Optrin, der har fundet Sted under Valgkampagnen, Handlinger af Ungdomsforeningsmedlemmer, som de ikke blot ikke er blevet tilskyndet til — naturligvis —, men som de har gjort fuldkommen uden om deres Medlemsskab i den konservative Ungdomsbevægelse. Vi for vort Vedkommende tager Ansvar for vor Ungdomsbevægelse, vi tager Ansvar for, hvad der er vort Ansvar. Men vi vil ikke tolerere, at man, saaledes som de Herrer gør det her — selv Aarsag til, at det politiske Liv er kommet ind i disse Forhold — nu siger, at dette er Aanden, dette er Indstillingen i den konservative Ungdomsbevægelse. Dette afviser jeg som fuldkommen uberettiget, og jeg har for mit Vedkommende saa stærkt som nogen ønsket, at man skulde oplære alle herhenhørende Forhold.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Christiansen: I Anledning af denne Diskussion vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den Mødeterror, der er blevet talt om fra konservativ Side. Gennem 7 Aar, fra 1920 til 1927, var jeg Formand for den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse. Vi havde i disse Aar en Række politiske Møder, hvor jeg havde den Glæde at tale sammen med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det ærede Medlem Hr. Pürschel og forskellige andre, og jeg erindrer ikke, at der i denne 7 Aar lange Periode, hvor vi har haft en Række yderst interessante politiske Diskussionsmøder, har

været Vanskeligheder af nogen som helst Art. Jeg tror, det er rigtigt — og det er vistnok de fleste i dette Land klar over —, at det er Begivenhederne i Tyskland i 1933, der har befordret en Udvikling inden for vor Ungdom, som ikke alle har været klar til at modvirke. Spørgsmaalet, naar vi skal bedømme, hvad de unge gør, er nemlig, hvem der leder de unge, og det kan ikke nægtes, at de, der staar i Spidsen for Ungdomsbevægelserne, har et stort Ansvar for det Arbejde, der gøres af de unge inden for de forskellige Kredse. Naar det ærede Medlem Hr. Carsten Raft ogsaa har villet give sit Besyv med i Laget, ønsker jeg at erindre ham om et Møde i „Konservative Studenter“ for godt et Aar siden, hvor det ærede Medlem talte paa en Maade, som jeg aldrig nogen Sinde har oplevet, for en Forsamling, hvis Tilstand var af en Karakter, som jeg heller aldrig har mødt. Da jeg under Diskussionen over for de Konservatives store Ord om Fremgang nævnte Tallene fra de 4 sidste Valg for Konservatismen og for Socialdemokratiet, saa stod det ærede Medlem Hr. Carsten Raft op og sagde: Ja, Hr. Christiansen, hvad betyder Tallene, det er slet ikke det, der har nogen Betydning. Og hele Forsamlingen stemte i med et Bifald, som jeg aldrig har overværet Mage til. Maa jeg slutte med at fremføre den Bemærkning, at forhaabentlig har Valget været en Lærestreg for Det konservative Folkeparti og K. U.-Skandalerne i de senere Dage i Tilslutning hertil. Jeg udtaler Ønsket om, at Det konservative Folkeparti klart og tydeligt vil tage Standpunkt til den konservative Ungdomsbevægelse og derved skaffe os den Fred i det politiske Ungdomsarbejde, som vi alt for længe har savnet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg er saa heldig, at jeg har en lille personlig Erindring om et Møde, i hvilket det ærede Medlem Hr. Carsten Raft deltog, og som kaster Lys over den Mødekultur, han anser for den rette. Jeg talte i Gentofte som indbudt Taler ved et Møde, hvor det var de konservative unge og de unge Socialdemokrater, der drøftede Sagerne. Jeg havde ikke sat mit Høreapparat i Gang, og da der saa kom et Tilraab til mig fra Forsamlingen, saa sagde jeg, fordi det ikke var i Gang: Man maa undskylde, at jeg ikke svarer, jeg er desværre saa stærkt tunghør, at jeg